

ikke har nogen som helst garanti for forbedrer tandsundheden i det her land?

(Kort bemærkning).

**Indenrigs- og sundhedsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke kunne oplyse på stående fod, hvad det præcise beløb er. Det kan slås efter. Men jeg fæster almindelig stor tillid til, at fru Lone Møller er meget velbevandret udi sundhedsøkonomien, så det kan meget vel vise sig at være et rigtigt tal. Jeg kan det ikke på stående fod, det indrømmer jeg gerne.

Jeg bliver lige nødt til at opholde mig ved den anden del, der går på det med de 30 kommuner, og det er jo også med et blik på økonomien, at man peger på det. Desværre spiller klaveret jo ikke sådan, det kan man så begræde. Men i det styringsmæssige forhold – og nu lyder jeg jo sådan helt bogholderagtig – der er mellem staten på den ene side og kommunerne på den anden side, er det nu engang sådan, at hvis Folketinget vedtager en lovgivning, som øger forventningsniveauet ude i kommunerne blandt borgerne, så skal det dattes efter det udvidede totalbalanceprincip.

Det fører jo altså til, at hvis vi vedtager en lov her, som gør det muligt for alle landets kommuner at skabe det her tilbud, så er det altså ikke godt nok, at vi har lavet en prognose, der siger, at der kun er 30, der vil benytte sig af det. Kommunernes Landsforening vil da melde sig day one og sige: Hermed har Folketinget sendt et signal om, at en almindelig god dansk kommune skal give det her tilbud.

Det er jo også baggrunden for, at en af mine mange tidligere forgængere fra Socialdemokratiet, den daværende sundhedsminister fru Sonja Mikkelsen, nåede den konklusion, at hvis man laver en kanbestemmelse, sådan at kommunerne kan give det her tilbud, så vil det medføre udgifter på et trecifret millionbeløb.

Det er desværre en konklusion, som fru Sonja Mikkelsen nåede i november 2000, og som jeg her nogle år senere bliver nødt til at tilslutte mig. Derfor hænger forslaget ikke sammen. Socialdemokratiet vil gerne sende nogle flotte signaler, men finansierer dem ikke.

**Den fg. formand** (Inge Dahl-Sørensen):  
Fru Inger Støjberg som ordfører.

Kl. 16.35

**Inger Støjberg** (V):

Man kan sige meget om det her beslutningsforslag, og det vil der sikkert også blive gjort her i løbet af eftermiddagen. Jeg var ikke ordfører på sagen, da den sidst blev fremsat, og det er jeg sådan set ret glad for, idet nyhedens glæde og spænding jo altid er den største. Og kendt stof er det jo, som vi også allerede har hørt.

Socialdemokraterne vælger med det her beslutningsforslag på trods af lyrisk argumentation for det modsatte at genfremsætte et forslag identisk med det, der blev forkastet af et flertal allerede sidste år.

Som ministeren lidt tidligere her var inde på, så er personkredsen, som er omfattet af forslaget, fuldstændig den samme, økonomien er den samme, og epokerne og forventningerne til ordningens indførelse, hvilket vil sige omkring 30 kommuner på 10 år, er også de samme.

Hvis jeg skal være helt ærlig, så forstår jeg ikke, at man som seriøst oppositionsparti vil vælge at bruge tiden på at genfremsætte et forslag som det her, hvor man for det første er fuldstændig klar over, at der ikke er flertal for det, idet der ikke er sket andet end små lyriske ændringer, og at forslaget for det andet ikke er et ønske fra kommunerne, hvilket jo også står fuldstændig klart efter de svar, som indenrigsministeren fik på frihedsbrevet i januar 2002, da kun fem kommuner gav udtryk for, at det her var et ønske.

For det tredje kan man godt undre sig lidt, ligesom ministeren også gjorde, over, at hvis det nu var sådan, at interessen var så stor – nu vil jeg så allerede her medgive, at vi jo har fået en del af forklaringen – hvorfor man så ikke vedtog det i løbet af de 9 år, man havde regeringsmagten? Man kan sige, at det ikke er så lang tid siden endda, at man havde regeringsmagten. Men det kan jo muligvis have noget at gøre med økonomien, for det hænger nemlig ikke sammen, og det gør det ikke af den grund, at der kun er 30 kommuner, der vil deltage.

Så jeg vil sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget her.

(Kort bemærkning).

**Lone Møller** (S):

Jeg vil spørge, om man sådan bruger de der svar på frihedsbrevene, som det nu tilfældigt passer bedst ind i, hvad man selv synes, eller om man har sådan en eller anden målestok for, hvor stort et ønske det skal være, før det er seriøst.